

[Bollmann]

Hvad angår den sidste del af forslaget, kan vi være enige med regeringen i, at det må være hensigtsmæssigt med ensartede regler for indberetning af moms og A-skat, og derfor kan vi også støtte dette forslag.

Ole Olsen (SF):

Det første forslag, vedrørende pensionister, kan SF støtte. Vi havde også gerne villet stemme for det forslag noget tidligere, og vi mener nok, at problematikken har været trukket så kraftigt op, at regeringen – også den forrige regering – burde være kommet med det tidligere. Men nu kommer det altså, og vi stemmer gerne for det.

Med hensyn til det andet spørgsmål, der er rejst, om gebyrerne, synes jeg nok, vi i udvalget må se efter, om det lige nøjagtig er de rigtige tal, man har fået fat på, men det kan vi som sagt se på.

Tove Jørgensen (DKP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremlægge de synspunkter, han ville have fremført.

Personfradraget er på 14.500 kr. for de fleste i 1979. For enlige pensionister er fradraget 26.900 kr., og hvis de samtidig opfylder kildeskattelovens § 37 B og § 37, stk. 5, om at forsørge børn over 17 år under uddannelse, så kan de faktisk komme op på 53.800 kr. i personfradrag. Men man skal selvfølgelig lige være opmærksom på, at det er papirpenge, vi taler om, for de fleste, der er i den situation, kan faktisk ikke benytte det fradrag, de kan få efter loven.

I sjældne tilfælde eksisterer der altså en forskel på 39.300 kr. imellem personfradragene, og det skyldes alene, at skattepolitik og socialpolitik blandes og skaber forvirring om de reelle rettigheder.

Ministeren eller rettere sagt regeringen har valgt her at løse nogle sociale problemer over skattelovgivningen. Når man har den opfattelse, ville det have været logisk, hvis også problemet med, at ægtefæller, hvor den ene indlægges på plejehjem, og hvor den tilbageblevne må betale restskatten, blev løst i denne forbindelse. Jeg vil gerne høre ministeren, hvordan man har tænkt sig at løse dette problem.

Begge spørgsmålene burde efter vores opfattelse løses over sociallovgivningen eller

ved, at der skete en generel eftergivelse af skatterne i de tilfælde, det drejer sig om her.

Jeg vil godt lige sige – det hænger nemlig sammen med dette – at iværksættelsen af pensionsreformens første trin blev vedtaget i 1970, og udviklingen skulle begynde i 1976, men den blev udskudt til 1. januar 1979, og på trods af samfulde 9 års forberedelse indeholdt den ikke nogen reel forbedring af de sociale pensioner. Dertil kom, at der med dannelsen af SV-regeringen skete en forringelse af de love, man havde vedtaget i forbindelse med det, man kalder pensionsreformen, fordi de ændrede skatteregler faktisk tog den lille bitte forhøjelse, som pensionisterne ville have fået.

Det foreliggende lovforslag om personfradrag er et lille plaster på en uheldig social lovgivning vedrørende de enlige pensionister, som bliver gift. Det er skattemæssigt ulogisk, men socialt retfærdigt. Vi synes bare, at problemet burde have været løst af socialministeren, men det er mange år siden, vi har haft en socialminister, der virkelig ville løse pensionisternes problemer. De sidste i rækken har uddelt alt for mange narresutter under navn af reformer.

Til sidst foreslås der en forhøjelse af gebyrerne for de arbejdsgivere, der ikke indberetter den skat, de har tilbageholdt hos deres ansatte. Gebyret udgør 1 pct., dog mindst 50 kr. og højst 300 kr. Det er i orden, at minimumsbeløbet forhøjes til 100 kr., men vi kan ikke se, at der bør være en maksimumsgrænse overhovedet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det drejer sig om en skattelov, og jeg vil benytte lejligheden til at sige ministeren for skatter og afgifter tak for fremsættelsen af dette forslag. Den 6. december rejste jeg her i salen forslaget, og ministeren meddelte dengang, at man allerede i ministeriet var i gang med at overveje, om man ikke kunne ændre på loven. Det sker nu, og jeg vil gerne sige tak for, at man handler så hurtigt.

Jeg vil ligesom den socialdemokratiske ordfører spørge, om det ikke kan lade sig gøre at lade loven få tilbagevirkende kraft for 1978, for som det blev nævnt i sin tid her i salen, er forholdet jo det, at folk i ikke få tilfælde gifter sig i slutningen af året, som der vist blev skrevet i Fyens Stiftstidende,